

Στον απόηχο του Αγίου Δωδεκαημέρου

Ευάγγελος Μαυρόγονατος
4 Ιανουαρίου 2022

Οι ευχές των Άγιων ημερών του Δωδεκαημέρου, που αρχίζουν με τη γέννηση Του Χριστού, και ολοκληρώνονται με τον εορτασμό των Θεοφανίων, σιγά - σιγά αρχίζουν να αραιώνουν - είναι φυσιολογικό.

Είναι αλήθεια ότι, μετά τον εορτασμό του Αγίου Δωδεκαημέρου, η ζωή του καθενός "τραβάει την ανηφόρα ή την κατηφόρα είτε κινείται σε εθνική οδό, είτε σε μονοπάτια..."

Τα τρέχοντα προβλήματα των ιθαγενών επισκιάστηκαν για ολίγες ημέρες με την ατμόσφαιρα των Χριστουγέννων και της Πρωτοχρονιάς.

Η καθημερινότητα όμως μας κτυπά και πάλι την πόρτα και μας θυμίζει τις υποχρεώσεις έναντι του κράτους "πρόνοιας" - λέμε τώρα- των ατομικών και των οικογενειών μας, για το ζην και όχι για το ευ ζην...

Έτσι την εορταστική ατμόσφαιρα διαδέχεται πάλι η αιθαλομίχλη των καυσόξυλων στην κυριολεξία και αυτή της καίομενης ελπίδας των Ελλήνων, εδώ και δώδεκα χρόνια με τη συνεχιζόμενη οικονομική κρίση, η οποία έχει επιδεινωθεί περαιτέρω, με τον κορωνοϊό, δύο χρόνια τώρα και πάμε για τρίτο.

Περνάμε χρόνια δύσκολα, όμως όλα αυτά που διαδραματίζονται είναι μια ευκαιρία για αυτοκριτική, αξιολόγηση και προτεραιοποίηση - φιλτραρίσματος των επίγειων αναγκών μας.

Μέσα από όλη αυτή την περιρρέουσα ατμόσφαιρα, ας μας δοθεί η ευκαιρία να μη κοιτάμε μόνο τα κάτω - ναι είναι απαραίτητα αυτά για να τραφούμε και να ζήσουμε - αλλά είναι και τα άνω για την πνευματική μας τροφή.

Συνεπώς, το νόημα και τα μηνύματα των Χριστουγέννων, ας μη ξεθωριάζουν

μέσα στο χρόνο, ας είναι όλο τον νοητό χρόνο, φωτεινός οδοδείκτης, για να αποφεύγουμε τα κάθε λογής ατυχήματα... ας είναι φάρος, ο οποίος μας προειδοποιεί για βράχια και ξέρες για να φτάσαμε ασφαλείς στα επίγεια και ουράνια λιμάνια...

«Έρρωσθε και ευδαιμονείτε»